

Ey Sende Var Olduđum

— alperen--kil · 02 Mayıs 2010

Ey gözlerine tutkun olduđum gül,
Sen yoksan ve senin zamanında olmamışsam,
Ne kalemim kalem olacak kadar yazar,
Ne sözlerim kelam olacak kadar şah-ı nazar.
Ben senin yârine tutkunum sen benim yârime,
Ey gülüm söyle hangimizin naz'ı şu Şirvan-ı ahdimi kazar.
Bir perva olsa da aklım, gülüm ve yârim uçûn,
Zanneder misin sabah çıksam gelirim yanına şu gönlü bahtım uçûn.
Ey gülüm kokunu bırak ta şu zayıf kölen uçûn,
Hasretin vurunca şu aciz gönlüme,
Koklayayım senden gelen Nakşî elimi,
Şu bertaraf nefsim uçûn...
" Ben ağlarım yane yane ,
Ben yanarım yane yane ,
Aşk yok eyler beni hane ,
Gel gör beni aşk neyleydi" der; Kıt mir kölen
Bir Mısıroğlu edasıyla
Kabı Kavseydi ev ednasına kadar kurban olur senin kokuna,
Bırak bana Nakşî kokunu da bildirsin su garip kölen,
Sanma unuttur seni görmese de var olur senin yokluđuna,
Bilmezimsin tüm cihanı yok eyler şu kâinata değer kokuna...

MAHMUT ALPEREN KILINÇKAYA